de heraut

1966 67
nº 3

DE HERAUT

13e JAARGANG
1966-67 N° 3

KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
v.z.w.d.

Secretariaat : Armand Segerslei, 12 MORTSEL

DE ONGESLAGEN

D & V PLOEG

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Beste leden,

We zijn bijna verlegen als we hier neerschrijven: "Hier zijn we dan weer met ons kringblad "De Heraut"!".....

Het Kerstnummer is, waarschijnlijk ook bij U, reeds lang verteerd; en de belofte om in februari een nieuw nummer te laten verschijnen hebben we niet kunnen houden. We gaan ons nu niet uitputten in verontschuldigingen - al zijn die dan ook gemaakt om ze te gebruiken - maar toch, we durven U verzekeren dat we onze tijd niet hebben doorgebracht in het "zachte nietsdoen".

Werkelijk, we zijn blij weerom eens te kunnen starten met het ineensteken van een kringblad,en we hopen vurig - evenals gijlie, hopen we - in de mogelijkheid te zijn "de Heraut" wat regelmatiger van de pers te laten lopen.

Zo zijn we aan het einde gekomen van het seizoen 1966-67. Als we de balans willen opmaken van onze werking tijdens dit voorbije seizoen, dan zouden we onze laatste aktiviteit - ons openluchtfeest - als batig saldo willen vooropstellen; en dan is er reden té over om ons te verheugen en fier te zijn over Deugd en Volharding. Mannen, wat hebben we allemaal deugd aan Ulie beleefd!

Een zeer afwisselend programma werd met brio en jeugdige frisheid, zonder hiaten noch tijdverlies afgewerkt: onze leiders bewezen hun mannen niet alleen in handen te hebben, maar hen te geven wat ze nodig hebben op een manier zoals ze't hebben willen. Hartelijk proficiat aan de leiding! en samen met hen zeggen we hartelijk dank aan hun rechterarm: de afdelingsvaders, die zoveel presteren en steeds in de schaduw staan wanneer hun afdeling optreedt bij een zonnige uitvoering. Dàn hebben ze wel zon in het hart, en zijn ze belast en beladen met turnbloezen, horloges, geldbeugels, en wat al meer, terwijl ze heel en al aandacht zijn voor hun kudde en niets aan de waakzaamheid van hun vaderlijk oog ontsnapt. Aan leiding en afdelingsvaders, de dank van onze bewonderende waardering!

Alle afdelingen, en aan elk lid afzonderlijk zeggen we met dankbare fierheid: Proficiat!!! We zouden niemand in het bizonder kunnen danken, want we zouden niet kunnen zeggen welke groep het beste was, want allen verwezenlijkten het beste van hun kunnen.

We genoten van het sierlijke rhythme van gezamenlijke oefeningen; we voelden een warme tinteling in't bloed bij jong-enthousiaste turnspelen; we kregen kippenvel bij de sprongen om zoveel onvervaarde durf en moed; we stonden sprakeloos bij de schoonheid van de keuroefening van de volwassenen, en hebben met open mond van verbazing hun best geslaagde uitvoering uit hun loopbaan "keurwerk aan de brug" meegemaakt; en hebben bewonderend en fier de keurgroepen aan het werk gezien.....

En.....we beleefden het heuglijk heroptreden van onze trompettersfanfare onder leiding van hun nieuwe,gloedvolle chef, Albert Van den Bergh. We weten? wie zich het meest verheugden, wijzelf of de muzikanten die hun kontentement onbewust uitten in de frisse blijheid van hun timbre, die aan hun spel een hupse vreugdegalm gaf, als bij de verrijzenisklokken op Paasnacht. Zo hoorden we muziek Van der Heyden op interpretatie Van den Bergh; zo groeit uit een stevige stam de bloesem van een lentemorgen.

Als we dàt allemaal kunnen zeggen, bij het einde van het tweede jaar van ons vijfjarenplan, hoe zouden we dan pessimistisch kunnen zijn?! Als we op die mooie lenteavond van 27 mei, op de met warme avondzon rijkelijk overgoten speelplein van de Rozenregenschool van de St.Lodewijks-parochie, ons potentieel hebben overschouwd, is er dan geen reden té over om met een voldane glimlach de toekomst in te schouwen?Als we mochten vaststellen hoe de leiding kerels vormt van de jongens die hun worden toevertrouwd, en de meestbegaafde elementen met eigen talenten woekeren in keurgroepen - die éénblijven met de massa en apartheid schuwen, maar dienend, met eigen begaafdheden een uitroepingsteken plaatsen achter het vormend werk van de leiding - dan hebben we aangevoeld dat we een belangrijke stap hebben gezet naar een schone toekomst. Als we jonge elementen bij de volwassenen aan't werk hebben gezien, die overtuigd en overtuigend hun voet hebben geplaatst naast die van hun oudere broers, en als we bij ons muziekkorps, tussen de stevige stappen van de ouderen voetjes hebben ontwaard die vinnig meestapten onder de pijpen van een eerste lange broek....welk hart kon dàn nog koel blijven, maar liep niet warm van geestdrift: "de toekomst is aan ons!"

Welaan dan, beste leden, NU is de tijd rijp om voort te bouwen met de vastberadenheid en de werklust van een metser die tijdig met een stevig bouwwerk klaar moet komen.

NU is het de tijd dat de leiding bewust blijft van eigen kennis en kunde, om, bezeten met offervaardigheid en edelmoedigheid, puttend in overtuiging en vindingrijkheid, als het ware, in gezonde broederlijkheid en collegialiteit, te wedijveren om mekaar te overtreffen.

NU is het de tijd dat de comité's in voortdurende, nooit tanende ijver de belangen behartigen van hun afdeling, door innig kontakt zowel met leden als met bestuur, door het bestuderen van de mogelijkheden, het voorstellen van de betrachtingen, het uitwerken van de besluiten.

NU is het ook de tijd dat de leden intens meebouwen, het materiaal hanterend naar eigen begaafdheden, maar met éénzelfde wil, éénzelfde overgave, éénzelfde edelmoedigheid, éénzelfde overtuiging, éénzelfde betrachting om van

Deugd en Volharding HUN vereniging te maken, omdat ZIJ ze opbouwen; ze opbouwen op een manier waarbij hun geen enkel verwijt kan worden weerhouden omdat ze nooit door eigen schuld, noch nalatigheid, noch vadsigheid, noch laksheid, noch onverschilligheid hun medewerking tot hogere bloei hebben weerhouden, zomin voor de eenvoudigste oefenstond als voor de meest hoogstaande aktiviteit.

We zijn de vakantietijd ingestapt, en wie van ons zou die niet hebben verdiend? We zoeken verkwikkende rust voor het lichaam, en verfrissende openheid voor de geest, en wie zou dat niet kunnen gebruiken? We schudden de balast af van wat achter ons ligt en vizeren de dagen die komen moeten..... Houdt dan in de verjongde vitaliteit van uw spierenbundels en in de verfriste visie van uw geest, een lichtend stipje ook op uw vereniging gericht, en komt terug uit vakantie om als één man samen te ijveren aan een glansrijke toekomst, met een werklust om bergen te verzetten. Dan zult ge velen gelukkig maken en U-zelf nog het meest, want ge zult zelf het meest ervaren wat al ongekende, opbouwende energie er in uw "body" zit.

We wensen U een gezonde, verfrissende, zonrijke en weldoende vakantie, en houdt het vuur voor Deugd en Volharding brandend!.....want het schoonste moment van elke vakantie is terug "tehuis" te zijn.

Uw toegenegen voorzitter,

Em.Truyts.

Nu het vakantie is, Heer,
ruk me los van de mensen, die mijn zenuwen kwellen
en mijn gemoed doen kotsen door hun eigenwaan.

Geef me voor een korte tijd de rust terug
om badend in Uw zon in mezelf te treden
en te zien hoe vaak ik ook anderen heb pijn gedaan.

Verlos me voor één ogenblik, liggend voor Uw grote zee,
van de eb en de vloed van mijn eigen stemmingen .

Wijs me in de rust van de eeuwige bergen
de vreugde van de dood en het leven in Uw leven.

Laat me een weekje maar ontsnappen aan mijn zorgen
en breng me terug tot allen die mij dierbaar zijn.

Help me Uw hele wereld als nieuw te ontdekken:
mijn geliefden, mijn vrienden en de man uit de frituur,
die tot laat in de nacht voor zijn vrouw en kinderen werkt.

En zend mij op de passende tijd, plots,
Uw verblindend licht,
waarin ik ontdek wie ik ben en wat het leven is.

22 JULI 1967:

VERBROEDERING

MET

K. T. "BLIJF JONG"

HERENTHOUT

18u. VOETBALMATCH

b.j. herenthout – d.v. mortsel

20u. Gezellig Samen-zijn.

Foto Poss

EEN PSYCHIATER AAN HET WOORD: Dr.SMILEY BLANTON.

Een lichte aanraking kan een sfeer van genegenheid scheppen, die veel dieper gaat dan woorden.

DE LIEFDEVOLLE AANRAKING

Als psychiater weet ik maar al te goed, hoe vaak een eenvoudig gebrek aan contact tussen de mensen problemen veroorzaakt. Dat is de grote tegenstrijdigheid van deze tijd. We kunnen boodschappen terug laten komen via de maan en ruimtevaarders naar Mars sturen, maar we vinden het steeds moeilijker om de weg te vinden naar de geest en het hart van hen die we liefhebben.

Dag in dag uit krijg ik in mijn spreekkamer van verbijsterde mensen te horen: "Maar dokter, hij is gewoon onbereikbaar voor me." Of: "Ik kan geen contact met haar krijgen." Of: "Ik kan praten tot ik erbij neerval, maar dat kind luistert gewoon niet."

Door wat ik dan vraag moeten die mensen, die het toch al niet begrijpen, nog wel meer in de war geraken. "Hoelang is het geleden," vraag ik, "dat u hebt gewandeld met uw arm om de schouders van uw vrouw?" "Gaat u ooit languit op de vloer liggen om met uw kinderen te ravotten?" "Heeft uw gezin ooit geprobeerd rondom de eettafel elkaars handen vast te houden bij het gebed?" Zulke vragen zijn bedoeld om de muur van afzondering te doorbreken voor degene die in moeilijkheden gevangen zit, en om hem misschien het allerbeste middel tot contact te wijzen: de aloude, maar treurig verwaarloosde taal van de aanraking.

Ik heb groot vertrouwen in de lichamelijke aanraking als geneesmiddel voor zieke zielen, omdat ik weet wat die vermag. De liefde is het klimaat waarin alles bloeit, en soms kan een enkele aanraking die sfeer oproepen. Een vader strijkt zijn zoontje door het warrige haar en drukt met dat kleine gabaar oneindige trots en vreugde uit. Een man helpt zijn vrouw in haar mantel en laat zijn handen een ogenblik op haar schouders rusten, en zegt op die manier "Ik hou van je", zo duidelijk alsof hij het met vurige letters had geschreven.

In de laatste decennia hebben we onszelf echter wijsgemaakt, dat er iets zwaks, twijfelachtigs of slechts in zit om deze genegenheid door aanrakingen te tonen. We laten ons voorstaan op onze zelfbeheersing, onze weldoordachte mondelinge en schriftelijke mededelingen. Maar in feite zetten we onszelf apart. Buitenlanders glimlachen om de "abrazo", de omhelzing waarmee men elkaar in zuidelijke landen begroet, maar het zijn de lachers die de dwazen zijn.

Misschien is het de nadruk die de geneeskunde op de hygiëne heeft gelegd, voor een deel hieraan schuldig, doordat hij een stille angst bij de mensen heeft achtergelaten dat lichamelijk contact onhygiënisch zou zijn. Telkens als ik in een ziekenhuis zie hoe pasgeboren baby's in de afzondering van hun steriele bedjes door gemaskerde zusters worden verzorgd, protesteert er een

instinkt in me. Als psychiater zou ik die baby's veel liever in hun moeders armen of in wiegjes bij hun bed zien, of zelfs vastgehouden door onhandige, zenuwachtige vaders. Baby's die zo bevoorrecht zijn, zullen later waarschijnlijk emotioneel evenwichtiger zijn. Ik heb gevallen gekend dat oudere zuigelingen stuipen kregen, doordat ze nooit werden vastgehouden of gewiegd, nooit aangeraakt of geliefkoosd. Iets van deze ziekenhuisachtige isolatie laat men maar al te vaak voortbestaan terwijl het kind naar de puberteit toegroeit.

Nabijheid. Tederheid. Aanraking. Dat zijn de ingrediënten die zo vaak ontbreken in het leven van mensen die hulp nodig hebben. Gelukkig zijn het ingrediënten die weer toegevoegd kunnen worden als het belang ervan maar wordt ingezien.

Liefde is als dankbaarheid: niet veel waard als men ze nooit toont. Als u een kind een standje moet geven of straffen, dan is het niet voldoende dat u hem geruststellend toespreekt als de straf voorbij is. U moet ook uw armen om hem heen slaan en hem letterlijk omhullen met uw vergiffenis.

Ik heb altijd een zachte plek gehad voor de vader van de verloren zoon uit de gelijkenis. Toen de zoon eindelijk tehuiskwam, ging de vader niet in de deuropening staan wachten met een vormelijk woord van welkom en een lauwe handdruk. Neen, hij "liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem". In tegenstelling daarmede hoorde ik eens een politierechter zeggen, dat hij bij al die honderden jeugdige overtreders en hun ouders die voor hem waren verschenen, nog nooit een ouder had gezien die zijn arm beschermend om de schouders van zijn kind had gelegd.

Bij jonge kinderen is, meen ik, een bepaalde mate van aanraken door hun onderwijzeres beslist noodzakelijk, omdat leren alleen mogelijk is in een sfeer van warmte en veiligheid. Een inspecteur van het onderwijs in een grote stad vertelde me, dat hij daar speciaal op let als hij de leerkrachten voor de lagere klassen uitzoekt. Jaren geleden had hij zelf in de eerste klas een juffouw gehad bij wie het kind dat die dag het meest zijn best had gedaan, op de schoot mocht zitten terwijl zij de klas een verhaaltje voorlas. Hij weet nog hoe hij en zijn klasgenoten streden om die eer.

Ik weet ook van een zomerkamp voor in zichzelf gekeerden, zeer slecht aangepaste kinderen, waar men heeft gemerkt dat die kinderen het meest geholpen zijn met vriendelijke, sympathieke volwassenen, die deze doodsbange kinderen vasthouden, knuffelen en zacht met hen praten. Wat zo'n kind nodig heeft is een seintje uit de angstaanjagende buitenwereld, dat ze doet begrijpen:"Wees maar niet bang. Ik geef om je. Ik ben bij je om je te beschermen." Door middel van de liefdevolle aanraking kan er weer contact worden gelegd en soms is dit het begin van de genezing.

Duizenden jaren heeft het geloof de geweldige kracht beseft, die uitgaat van de aanraking. De Stichter van het Christendom nam de kinderen die tot Hem kwamen, in zijn armen. Als Hij een melaatse wilde genezen of een blinde het gezicht hergeven, raakte Hij hem aan.

Het geloof dat een genezing soms bewerkstelligd kan worden door "het opleggen der handen", werd in het oude Babylon, in Egypte en in Griekenland in praktijk gebracht, en het wordt nog steeds gedaan. Het is niet zozeer een kwestie van wonderbaarlijke genezingen (hoewel iedere arts weet dat het genezingsproces sterk wordt beïnvloed door de gemoedstoestand van de patiënt); misschien is het zelfsuggestie. Maar de verlichting van de pijn schijnt echt te zijn, en de rapporten daarover zijn opmerkelijk gelijkluidend. Bij de Amerikaanse Stichting voor Godsdienst en Psychiatrie in New York hebben we iedere week een dienst waarin het oude ritueel is opgenomen, en het schijnt dat mensen die in zielsproblemen verstrikt zitten, daar vaak mee gebaat zijn. De waarde ervan schijnt te zijn, dat de zoekers er contact kunnen leggen met iets buiten en boven zichzelf.

Maar dramatische voorbeelden van de heilzame kracht van de aanraking vindt men niet alleen op het gebied van het geloof. Marta Korwin-Rhodes, een concertpianiste, was in Warschau toen die stad tijdens de Tweede Wereldoorlog door de nazi's werd belegerd. Ze bood zich aan als verpleegster bij de gewonden in een ziekenhuis.

"Heel laat op de nacht," schreef ze, "liep ik door de zaal en zag een soldaat die zijn gezicht diep in zijn kussen had geborgen. In zijn ellende lag hij te snikken en te kreunen in het kussen om niemand tot last te zijn. Hoe kon ik hem helpen? Ik keek naar mijn handen. Als ik door de piano trillingen in harmonie kon overbrengen, waarom zou ik dan niet rechtstreeks zonder instrument harmonie kunnen overbrengen? Toen ik het hoofd van de jongen in mijn handen nam, greep hij ze met zulk een kracht, dat ik dacht dat zijn nagels in mijn vlees zouden dringen. Ik bad dat de harmonie van de wereld zijn pijn zou komen verlichten. Zijn snikken werd zachter. Toen lieten zijn handen los en hij viel in slaap".

Het wonder van de aanraking. Men kan er zijn liefde mee uitdrukken en pijn mee verlichten, en de mensheid er menselijkheid door geven.

Overgenomen uit "Toren" 6/66 die het overnam uit "Het Beste van Reader's Digest".

D E R O O S I S A L S D E L I E F D E

Z E W O R D T E E R S T S C H O O N

A L S Z E G E G E V E N W O R D T

GEVONDEN VOORWERPEN

- De rechtbank van Haarlem stelde gisteren de 88-jarige metselaar C.v.E., die terecht stond omdat hij zijn 73-jarige moeder zou hebben afgeperst, met een mes onmiddellijk in vrijheid.

- Aangeboden: pasgeboren volbloed stiertje, van zeer hoge produktie, gem.4,30 pct en veel melk. Vader: Sam.D.Nijhoff.Hessum E.89, Dalfsen.

- De regering Wilson is echter niet van plan onderhandelingen met de E.E.G. te beginnen zolang niet zeker is dat alles opnieuw zal mislukken.

- Het overleden lid van de bemanning raakte gisteren avond geheel overstuur door de situatie waarin hij kwam te verkeren.

- Sinds zijn overlijden heeft hij nog drie boeken uitgegeven.

- Een flink persoon gevraagd voor de avonduren, mag ook een man zijn.

- Voetbal I : na zes minuten wisten de Bruggelingen trouwens al welk vlees zij in de kuip hadden, want toen had de "Fé" op een dieptepas het juiste gaatje gevonden en vloerde Bonen met onhoudbare schuiver.

- Voetbal II: Een kwartier voor het einde liet Lambert een pas dood vallen op zijn rechtervoet, draaide zich om zijn as en knalde met diezelfde voet zijn ploeg weer op gelijke hoogte.

- Brief aan Burgemeester en Schepenen uit Spa: We zijn onophoudelijk door onze leden geteisterd die ons dringend aanvragen of we niet in staat zijn, tussenbeide te komen, hetzij bij de openbare macht hetzij bij gespecialiseerde verenigingen, zodat de volgende verkeersmaatregelen zouden in achting genomen worden:
- Vlotmaken van de trottoirs: aftrekken van de verkeerstekens en plaatsen van die op een hoogte van twee meters (of in de gevels, of langs de muur maar met een heel smalle paal).
- Terugnemen van bezinne-pomp, brievenbussen, uithangborden van winkels.
- Plaatsen van ophaalgordijnen op een tenminste twee meter hoogte.
- We eisen ook dat men alle bouwwerken verspert.
- Er wordt ook aan de automobilisten gevraagd langzaam te rijden als ze een blinde, een oude mens of een kind voorbijgaan.
- Zoals wij het zelf zullen doen, vragen we U de nodige propaganda te doen voor die humanitaire gedachten, die gepaard gaan met het dagelijks leven.
- We vragen U ook de medewerking van onze volksvertegenwoordigers en senatoren te smeken, zo die eisingen als wet zouden beschouwd worden. Daardoor zou het leven niet meer zo gevaarlijk zijn en ongelukken zouden worden vermeden.
- We hopen dat U uw zienswijze zult laten kennen en hoe het voor ons mogelijk zal zijn op uw medewerking te kunnen rekenen.

P E R S O N A L I A

ONTSLIEPEN IN DE HEER:

op 14 januari 1967 : Mevrouw Antonia BECKX, grootmoeder van Mevrouw Jan Schrey-Dils, de echtgenote van onze T.C.secretaris.

op 7 maart 1967: Mevrouw BOECKMANS, moeder van onze turner Herman.

op 3 april 1967: Mijnheer Jozef VAN BEECK, vader van Mevrouw Moens, onze kledijbeheerster.

Aan de beproefde families bieden we nogmaals de verzekering van ons innig medevoelen en onze Kristelijke deelneming.

EEN KINDJE WERD GEBOREN....

bij turner Jos en Mevrouw WILLEMS-MAES, op 13 januari 1967 en werd gekerstend onder de naam B A R T .

bij trommelaar en medewerker Roger en Mevrouw Lenglez-Mariën dat bij het H. Doopsel de naam D I R K ontving.

bij schatbewaarder Hubert en Mevrouw Van Stappen-Cambré, dat het huisgezin verrijkt met een T O M.

en Nadja kreeg een zusje bij trompetter Frans en Mevrouw Van Leekwijck,dat de naam T A N I A zal dragen.

Hartelijke gelukwensen aan Ouders en kinderen, want

Ieder kind komt met de
boodschap, dat God nog niet
ontmoedigd is over de mensen.

STAPTEN IN HET HUWELIJKSBOOTJE....

Op 1 juli gavan Mr. René De Turck en Mej. Betty Moens mekaar het ja-woord en een kontrakt in liefde-éénheid werd bezegeld, voor leven en eeuwigheid. Betty is de dochter van Mr.en Mevr.Moens, afdelingsvader en turners-moeder en zuster van onze turner Guido.

Hartelijke gelukwensen en moge hun levensbootje zacht varen!

OP 2 MEI WERD EEN ZILVEREN BRUILOFT GEVIERD...

Langs "Bel'kentrek" het kringblad van "Streven" om,vernamen we lattijdig dat Mr.Marcel Van Lierde, onze medewerker, en zijn lieve Gade samen, in wel en wee, het huwelijksleven gedurende vijf en twintig jaren beleefden.
Onze meest innige gelukwensen!!!en nog minstens 25 jaarkens bij!!!

ST.
LODE
19-
27
MEI,
-67

WOORDJE VAN DE PROOST

Elke ontmoeting van mensen heeft een betekenis. Toeval is het nooit helemaal, maar integendeel zeer belangrijk wanneer twee mensen elkaar ontmoeten. Laat het gewoon op de bus zijn, in een supermarkt, aan de lijn in een telefooncel of op het sportveld. Het kan groot en schoon verlopen; het kan banaal in het niet vallen. Het hangt voor een groot deel van u af. Hoe begeleidt U, innerlijk, uw dagelijkse doening?

.....

Maria ontmoet Elisabeth. Twee vrouwen. Beiden in verwachting. De jonge Maria bezoekt haar oudere nicht Elisabeth. Zij draagt de Verlosser, Zoon van de Allerhoogste, onder haar hart. Elisabeth spreekt woorden van goddelijk licht, terwijl het kind in haar schoot van vreugde trilt.

Een diep geestelijk kontakt is ontstaan...langs een eenvoudige, alledaags, menselijk woord: Maria "groette Elisabeth" (Luk.L,40). Het evangelie bevestigt dat het dààr door gebeurt: "Zodra Elisabeth Maria's groet hoorde, sprong het kindje op in haar schoot" (v.41). En ook Elisabeth onderlijnt het feit zelf nog eens: "Zie, zodra de klank van Uw groet mijn oor bereikte, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot" (v.44). Ditmaal wijst het evangelie op het instrumenteel belang van een genegen groet, een vriendelijk woord.

Ook te Kana zal een eenvoudige familiale bezorgdheid van Maria gelegenheid worden voor een teken van Gods almachtig kunnen.

Iemand zei we eens terecht: "Wij beseffen zelf niet hoezeer wij, de een voor de andere, een geschenk van God zijn!"

Nooit iemand onverschillig laten voorbijgaan! Elk kontakt moet een gave zijn. Hoe dieper en eerlijker wij iets willen meedelen van het beste dat wij in ons dragen, hoe groter mogelijkheid wij aan God geven.

Goed doen en voor elkaar écht goed zijn, groeit op de eerste plaats uit een menselijke houding van oprechte vriendschap en bereidwilligheid. Voor een sterk mens gaat ge door de knieën; voor een geleerd mens staat ge in bewondering; alleen voor een goed mens zult ge u gewonnen geven.

Waardering en eerbied ook zijn vormen van goedheid. Het heeft Bernadette te Lourdes getroffen dat de Dame haar vroeg: "Wilt U me de voldoening schenken hier 14 dagen lang elke dag weer te komen?" Het was misschien de eerste keer in haar leven dat iemand haar in de U-vorm aansprak. "Maria zegt U tegen mij". Maria tot het kleine, arme meisje uit het "Cachot". Perrin merkt hierbij aan: "Ik moet bekennen dat er voor mij in heel de geschiedenis van de verschijningen geen sterker bewijs van échte authenticiteit is, dan dit detail"

.....

Elke ontmoeting: goedheid en eerbied voor elkaar. Maria - Elisabeth. Maria voor elk van ons. Wij voor elke medemens. Bij elke ontmoeting die ertoe komt een medemens met waardering te benaderen langs een simpel woord van goedheid

en vriendelijkheid, moet het ons lukken Gods liefde door te geven.

Maar vriendschap kan niet van ene kant komen. Elisabeth ontvangt Maria met een eerbiedig enthousiasme, hartelijk, dankbaar, aanmoedigend en lovend. Zij is heel en al openheid voor Maria's gulle bereidheid. De ontmoeting van die twee mensen, die elkaar zó benaderen, is het vertrekpunt voor een nieuwe geschiedenis. Het ligt soms aan zo'n kleine zaken of een hele leven lukken zal. Soms ook aan U...

Is Maria welkom bij U?

Maria is geen mythe. Maar een écht , levende vrouw. Zij is "de moeder van God die in de heerlijkheid is" bij haar verrezen Jezus. Zij leeft en werkt met Hem. Men kan veel redeneren over theorieën en theologische gegevens. Men cijfert geen eeuwig-levende mens weg.

Inderdaad: Maria leeft. En Zij wil ook u ontmoeten. Is u bereid? Van die ontmoeting kan voor u veel afhangen. Het is misschien een groot geluk dat elk van ons opnieuw moet leren Maria te ontmoeten. Niet enkel meer langs vastgelegde gebedsformules, maar langs Gods uitnodiging in het evangelie, en langs de ingevingen van uw menselijk hart. Elk moet (steunend op de gegevens van het concilie over de Moeder van Jezus, en rekening houdend met heel de vernieuwde sfeer in de Kerk) persoonlijk pogen Maria haar eigen plaats in te ruimen midden de gemeenschap van het Godsvolk. Het kan voor een tijdje een zoeken worden. Maar doe het. Het zou vooral een grove vergissing zijn de Moeder van Jezus in uw leven af te schrijven. Elke ontmoeting met Maria kan ook voor u de grote mijlpaal in uw leven worden. Misschien wacht Jezus op die "aanvaarding"...

P R O B L E E M V O L L E W E R E L D

Hoe zit het met de erfzonde? - zullen de priesters huwen? - zijn alle godsdiensten niet even goed? - heeft de Paus het recht het kapitalisme te veroordelen? - wat is "geloven" en wat is "gewoten"?- ga jij nog te biechten? - wat met de "derde mens", de niet pratikerende christen? - en de pil ? - is Christus verrezen?

EN TOCH BLIJFT WAARHEID WAT 20 EEUWEN GELEDEN GESCHREVEN WERD :

" Voorwaar, ik zeg u; Wie het koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er niet ingaan ".

W A T G E B E U R D E

8 januari 1967: Individueel Verbondskampioenschap te Borgerhout.

Keurturners: MEERSMAN Luc : 2e plaats.
Veteranen : dE VRIES Jos : 1e plaats.

22 januari 1967: Zondag van de Sportman.

In de St.Jozefskerk te Antwerpen werd een Plechtige Eucharistieviering gehouden. Z.E.Mgr.Daem, de pastoor van de parochie, de bondsproost en de gouwproosten van K.K.A.T. concelebreerden.

300 turners en turnsters van Deugd en Volharding, die de overweldigende meerderheid vormden van de aanwezige turners en sportlieden, bezetten de ereposten in middenbeuk, rond en op het koor. Ze hebben de hen opgelegde taak met de passende ernst volbracht. Proficiat, allemaal!

Een gestileerd kinderkoor uit BOOM verzorgde de gezangen en kanaliseerde de samenzang met de gelovigen tot een roerend gebed.

De homelie werd gehouden door de E.H.Bondsproost.

28 januari 1967: Kringavond in St.Lode.

Met een tegemoetkomende inschikkelijkheid, die we in eigen midden nimmer gewoon zijn, werden we in het Parochiecenrtum St.Lode ontvangen.

De stemming was optima en het orkest "The Blue Moons" bracht ons het beste van het beste.

Deze kringavond was een nieuwjaarsgeschenk van de voorzitter, en de Heer Erevoorzitter deed er nog een uurtje bij.

3 februari 1967: Liefdadigheidsfeest ten voordele van de K.V.G.V. Mortsel, in de meisjesschool van St.Benedictus.

Het keurgroepje van René Nuyens gaf een welgeslaagde en zeer gesmaakte uitvoering. Het was de eerste maal dat deze groep publiek optrad, en het betekende een ideale test voor hun optreden tijdens on. Galaturnfeest.

4 en 5 februari 1967: Wafelenbak ten voordele van het fonds voor kledij.

Deze wafelenbak, de bestgeslaagde tot nog toe, bracht ons netto 15.442 fr op. We zeggen zeer hartelijk dank aan allen die tot wellukken van deze wafelenbak hebben meegeholpen. Zij hebben er voor gezorgd dat onze rekening voor kledij, 27.000 fr, wat minder zwaar op de maag lag, en we in staat waren aan de jongens van de nieuwe afdeling in St.Lode een witte turnbloes te bezorgen.

5 februari 1967: Individueel kampioenschap van de Gouw te Hemiksem.

Onze Luc MEERSMAN kampte bij de reeks kampioenen. Luc en wijzelf hebben de uitslag maar liefst vergeten.

26 februari 1967: Congres van de K.K.A.T. in het V.T.B.-gebouw te Antwerpen.

In een administratieve sectie, voorgezeten door de heer Bruyninckx, en in een technische sectie, voorgezeten door de heer Alfons Heps, werden wegen gezocht naar een nieuwe weg voor onze turnaktiviteit.

De namiddagzitting werd voorgezeten door Gouwvoorzitter Mijnheer Van Bogaert, en bijgewoond ook door afgevaardigden van andere jeugdbewegingen. Monseigneur Raes hield een zeer hoogstaande en bemoedigende toespraak, voor een té klein gehoor....Het heilig vuur voor een doorbraak is er nog niet. We zien uit naar de uitvoering en ontwikkeling van de congres-besluiten.

5 maart 1967: Jeugdnamiddag.

Bij een filmvertoning van een western:"Avonturen van Hopalong Cassidy", hoeft het niet gezegd dat de turnzaal daverde van jong enthousiasme, als een 150-tal jonge turners aan't supporteren gaan.

11 maart 1967: TURNGALA. (We laten hier het verslag volgen dat verscheen in 'De Gazet van Antwerpen' op 14 maart, van de hand van Romain Frans.)

Voor het jaarlijks turnfestijn van K.K.T."Deugd en Volharding"was eens te meer een verheugende publieke belangstelling in de zaal Familia opgekomen. Onder de aanwezigen bemerkten wij E.H.Proost Smit, de h.h.burgemeester Kloeck, schepen Van Mackelenbergh, raadsleden Amssoms en Lernout, Mw.E.Seghers, voorzitster van de meisjesafdeling, erevoorzitter Pepermans.

Het mocht zeker een gelukkige innovatie genoemd worden, want vóór en na de pauze lag een duidelijk verschil in gehalte. In het eerste gedeelte trad namelijk gans de kring in kollektief verband voor het voetlicht. Het optreden van de pupillen en kadetten met keur- en vrije oefeningen genoot een entoesiaste bijval. In het tweede gedeelte werden meer de individuele prestaties benadrukt, geflustreerd door een originele vokale en instrumentale achtergrond. Wat de juniores, pupillen en volwassenen boden, was fenomenaal te heten. De première van de jeugdige élitegroep bracht de apoteose.

Als geheel een buitengewoon geslaagde innovatie, die van het publiek met een donderend applaus en van de h.voorzitter met een gemeend dankwoord tot overheden, ouders, leiders en naaste medewerkers werd beloond.

"Deugd en Volharding" houdt moedig stand en deze hartversterkende avond betekent een ideale aanmoediging voor iedereen.

(zie vervolg deze rubriek op blz.106.)

Voor wie de doodsklok luidt

Voor allen,
voor wie de doodsklok luidt,
zoals voor u, o wilde meisje in het natte gras
— de zeisslag heeft het gras nauwelijks bewogen —
voor wie de doodsklok luidt,
zoals voor u, zo sierlijk in de dood gebogen
— o vreemde meisje, kleine losgerukte plant,
ontworteld uit de natte groene aarde, in het gras —
voor allen,
voor wie de doodsklok luidt,
zoals voor u :

weze de kracht van de Heer eindeloos —
— zoals voor u,
om u tot zich te tillen boven de aarde
wier kracht u niet spaarde —

weze de greep van de Heer eindeloos zacht
— zoals voor u,
om u tot zich te tillen uit de greep van de dood,
uit de nacht —

weze de genade van de Heer eindeloos wijd
— zoals voor u,
om u tot zich te tillen uit de tijd
in de eeuwigheid.

Vreemde zuster, kleine losgerukte plant
in het gras, door enkelen beweend, voor niemand
meer dan zeven regels in een krant,

kleine zuster, om allen, voor wie de doodsklok luidt,
zoals voor u, weent eindeloos het zachte, wijde hart des dichters :

om alle losgerukte planten te drenken in de troost van zijn liefde,
om allen die sterven gingen en gaan, toen en nu,
voor wie de doodsklok luidt
zoals voor u.

Estebàn ECHEGARAY

12 maart 1967: Statutaire vergadering van de deelgenoten.

Voldoende een zeer aandachtige aanwezigheid. Het veropgesteld programma werd tijdig afgewerkt.

1 april 1967: Kringavond . Verbroedering met "Blijf Jon", Herenthout
Beoer-pensen-kermis-avond.

Te 17.30 uur ging op het terrein van Kon.Oude-God-Sport de felbetwistte maar faire, sportieve en vriendschappelijke voetbalwedstrijd door, dat in het voordeel van Mortsel eindigde: 4-1.

Herenthout heeft gezworen zich te zullen wreken bij de terug-wedstrijd!

Te 20 uur ging in de Familia-zaal de verbroederingsavond door met de medewerking van de plaatselijke Accordeonclub "Accordeona" en de Gilde van Zandoven die ons vergastte op oude Kempische dansen. Gelukwensen en dank aan beide verenigingen.

De hongerige magen werden gespijsd met boere-pensen en boere-kop, waarvoor het medewerkers-comité met de gekende bezorgdheid had gezorgd.

Een selectie van Accordeona hield tot in de vroege uurtjes de danslustigen met brio bezig.

Een zeer, zeer gesmaakte avond vol afwisseling! Nog van dat!!!

8 april 1967: Bal van de Erevoorzitters = K.K.Antwerps Turnverbond.

Een zeer talrijke aanwezigen hebben zich kostelijk geamuzeerd. We bemerkten een jolig groepje uit eigen midden, en de produkten van de "Bar" werkten zo degelijk dat velen in de vroege uurtjes niet meer zouden kunnen vertellen hebben dat onze Erevoorzitter over deze "Bar" de supervisie had, in de feestzaal van het Kiel Park.

9 april 1967: Enkele muzikanten verzorgden het "Te Velde" bij de herdenking van de slachtoffers van het bombardement 5 april 1943.

28 april 1967: Onze muzikanten hervatten hun aktiviteiten onder leiding van hun nieuwe Chef: Mr.Albert Van den Bergh.

22 april 1967: waren we te gast bij de Kath.Turnkring KESSEL. Wederom won Mortsel de match: 3-2. We zijn Kessel zeer omdat ze zo hun best hebben gedaan om ons goed te ontvangen, en we kunnen hun verzekeren dat ze flinke gastheren zijn. Tijdens het bal ook, heeft iedereen z'n harte kunnen ophalen!

23 april 1967: Tegen sterk verminderde inkomprijs gaf "STREVEN" een briljante opvoering van PARADIJSVOGELS ter intentie van de gevestigde verenigingen. Een zeer prijzenswaardig initiatief waarvan verschillende leden hebben geprofieerd.

7 mei 1967: Viering van het 75-jarig bestaan van de K.B.K.T.S.F. te Brussel.

Zes autocars hebben de deelnemers van Mortsel naar Brussel gevoerd.

Het was een onvergetelijke dag, spijts het slechte weder tijdens de Eucharis-

tieviering, en de korte tijd die deze viering voorafging. De stortregen bij het vertrek naar de Heisel vonden wijzelf een voldoende wettige reden om de deelnemers die geen regenjas bijhadden in de autocar te laten. H.E.de Bischoppen hebben ook de moeilijkheden voor velen om aan de Eucharistieviering deel te nemen ingezien, en dispenseerden: ze lieten aankondigen dat al diegenen, die in of om het Heisel-stadion waren bij gelegenheid van de viering van het 75-jarig bestaan van de federatie,/aan hun zondagsplicht hadden voldaan.

De morgenoptocht was een machtig vertoon en het namiddagfeest was een grootse, kleurrijke manifestatie. Iedere Gouw heeft haar beste beentje voorgezet. Antwerpen bewees dat we ten onrechte met angst in het hart naar Brussel zijn getogen. Het was een subliem geheel, en de onvolmaaktheden die er hier en daar te bespreuren vielen - men moest de volmaaktheid bijna kennen om ze op te merken - gingen verloren in de rijkheid van het geheel.

Persoonlijk hebben we Luik het meest bewonderd en het optreden van de fanfare, gevormd uit een verbroedering van zes verenigingen, hebben we nooit voorheen meegemaakt.

Het optreden van de band van "Willen is Kunnen", Oostende was er een van stijlvolle, gediciplineerde éénheid...om jaloers op te zijn!

(De mop van de dag kwam van Bruno Scholdis, die kampioen Fré De Waele, in zeer zachte bewoordingen, vertelde dat hij geen verstand had om de lopers van de brug in te stellen. Maar dàt heeft het stadion niet gehoord!)

Vitters en pessimisten kunnen nu komen aandraven met fouten in de organisatie en de vinger leggen op tekortkomingen, en zich misschien om ditjes en datjes - terecht - kwaadmaken, maar wie op 7 mei niet te Brussel was op het Heisel-stadion, heeft iets gemist dat hij nooit meer zal te zien krijgen!!!

21 mei 1967: Gouwfeest voor turners -15 jaar te Ekeren.

Onze mannen hebben het te Ekeren flink gedaan - we hebben te weinig plaats om alle uitslagen op te noemen - en hebben er het Gouwvlag gelaten, dat in ons bezit was sinds ons Gouwfeest in 1965.

Hartelijk dank aan de leiding, die tijdens de middaglunch een extra proficiat kregen van de plaatselijke toezichter, omwille van de voorbeeldige houding van hun jongens.

Flinke organisatie!,puik namiddagfeest!

27 mei 1967: Openluchtfeest in de St.Lodewijks-parochie, Rozenregenschool.

Merçi aan de muzikanten en Mijnheer de police, die zich van weg vergisten en in plaats van de kortste weg te nemen een heel toertje door de parochie hebben gemaakt. Zo heeft de anders zo stille wijk een hele sensatie beleefd.

10 juni 1967: Wandelconcert door de trompettersfanfare ter gelegenheid van Mortsel-dorp-kermis.
Daarna: soupéke voor de muzikanten en hun dame ter verwelkoming aan hun nieuwe chef....en of er plezier werd gemaakt!!!
Spijtig dat Mr.Van der Heyden wegens ziekte was weerhouden.

HUMOR

- Kelner! Die soep smaakt naar afwaswater!
- Hemeltje! riep de kelner. Dan is ze toch al een beetje beter, want zoëven zei een heer, dat ze naar niets smaakte.

- Ik geloof nooit dat T.V.-kijken goed is voor kinderen, zei de vader tot een vriend.
- Neen, en waarom niet?
- Ha, mijn zoontje zit er altijd op te zien. Hij is nu zes jaar en het énige woord dat hij kan zeggen is: Pssoht!

Ros Lowieke kwam tehuis met een blauw oog en een bloedneus en zijn moeder vroeg wat er gebeurd was.
- Een jongen heeft me geslagen, zei Lowieke kwaad.
- Zoudt ge hem herkennen?
- Heel gemakkelijk en overal: ik heb zijn linkeroor in mijn zak!

- Hebt ge gezien, Mientje, hoe dat aardig meisje tegen me lachte?
- Och, dat wil helemaal niets zeggen. Toen ik voor de eerste keer jou snuit zag, heb ik ook moeten lachen.

- Vader, vroeg Jantje, wat is een vrijgezel?
- Een vrijgezel, antwoordde vader, is een man die nog even uitkijkt voor hij de sprong waagt...en dan niet springt.

Sus: Ik heb gisteren geweldige ruzie gehad met mijn vrouw.
Jan: Zo...en wie had het laatste woord?
Sus: Ik, Jan!
Jan: Dat is straf. Wat hebt ge dan allemaal gezegd?
Sus: Schei uit met zagen en ga die blouse maar kopen!

Een langharige tiener kwam een kapperssalon ingestapt, zette zich rustig aan het lezen van tijdschriften, en liet iedereen voorgaan. Na twee uur zei de kapper: "Meneertje, ge kunt maar beter even doorbijten en het nu meteen laten knippen."
Waarop de jongen antwoordde: "Ik zit hier niet om genipt te worden. Ik probeer mijn vader te ontlopen, en dit is wel de laatste plaats waar hij mij zou zoeken."

Een patiënt in het ziekenhuis werd met intraveneuze voeding in het leven gehouden. Hij protesteerde luid dat hij steviger voedsel wenste.
"Intraveneus gevoed worden is toch niet zo erg," zei de dokter. "En het is precies wat u nodig hebt. Kan ik verder nog iets doen om het wat minder onaangenaam voor u te maken?"
"Ja," snauwde de patiënt. "Ga liggen, en laten we samen lunchen!"

WAT GEBEUREN MOET

15 juli 1967: Wandelconcert ter gelegenheid van Oude-God-Kermis.

Vertrek aan Familia te 19 uur. Alleen witte pet.

19 juli 1967: Medewerking van een selectie turners aan een T.V.programma op de Linkeroever. De medewerkers moeten te 13.30 uur aanwezig zijn in het clubhuis van de zeeschouts, Thonetlaan.

21 juli 1967: Nationale feestdag. De muzikanten nemen deel aan de optocht en aan de plechtigheden aan het monument van de gesneuvelden.
Vertrek uit ons lokaal te kwartier vóór 10 uur stipt. Witte pet alleen.

22 juli 1967: Verbroederingsavond met "Blijf Jong" Herenthout, te Herenthout. Te 18 uur: voetbalmatch tussen de beide turnkringen. Te 20 uur:Gezel.Samenzijn. Turners en muzikanten die wensen mee te voetballen geven DRINGEND hun naam op aan hh.Jos De Smet of Jan Schrey.
We leggen een autocar in bij voldoende deelname , en we hopen op een talrijke deelname zowel van muzikanten als van turners, met hun dame of juffrouw of ouders. De autocar vertrekt aan Familia te 17 uur, te Herenthout te 1 uur. Reiskosten:Gratis voor iedereen. Inschrijving zo gauw mogelijk, maar ten laatste op 18 juli e.k. Zij die met eigen middelen naar Herenthout gaan moeten niet inschrijven. Inschrijving bij mr.Jos De Smet of bij de voorzitter: tel.: 49.82.14.

29 juli 1967: Wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel-Molen-Kermis.

1 september 1967: Aanvang van het nieuwe seizoen 1967-68.

19 september 1967: Wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel-Jaarmarkt.

14 oktober 1967:Wandelconcert ter gelegenheid van Oude-God-Kermis.

28 oktober en4 november 1967: Bal van de B urgemeester

4 en 5 november 1967: Wafelenbak.

11 november 1967: Herdenking stichting. Statutaire vergadering. Nat.Feestdag.

18 november 1967: Verjarings-souper.

27 januari 1968: Kringavond.

2 maart 1968: Galafeest

Het zal niet alles zijn....andere aktiviteiten hangen nog in de lucht!...

--- Als alle paparassen tijdig klaar komen, starten we begin september definitief met onze VRIENDENKRING, die door onze veteranen in't leven werd geroepen tijdens een bijeenkomst op 12 februari 1967.

We hebben moeilijkheden om de juiste adressen te vinden van dezen die vroeger lid waren van de vereniging, en dus in aanmerking komen om lid te worden van de Vriendenkring. Wie helpt ons aan adressen van oud-leden?

Adressen zijn zeer welkom bij de voorzitter of bij Mr.Jean Janssens, Ter Varentstraat, 89 te Mortsel, waar ook alle gewenste inlichtingen gaarne worden verstrekt.

---Verleden jaar werden geen eretekens uitgedeeld. We hadden toen heel andere zorgen om aan te denken. Toch willen we ons voor deze vergetelheid verontschuldigen. Eretekens zullen worden uitgereikt tijdens ons verjaringssouper.

We zouden ons geruster gevoelen als de "misdeelden" ons niet meer met een scheef oog bekeken en geen verkeerde conclusies meer trokken.

---We kunnen onze juniors niet genoeg aanraden tijdens de vakantiemaanden naar de oefenstonden te komen op dinsdag en donderdag te 8 uur. Enkelen reeds profiteren van deze gelegenheid en hebben ondervonden hoeveel ze wel bijleren, er is immers ook vakantiestemming bij de oefenstonden van de volwassenen. Ze moeten geen angst hebben, en ook niet denken dat ze zullen misstaan: ze zullen er vrienden vinden die ze gewoon zijn te zien bij de oefenstonden van de juniors, en zullen door hun oudere broers, de volwassenen, met open armen en zeer veel hulpvaardigheid ontvangen worden, en....de knepen van't vak leren van doorwinterde turners is toch ook heel wat waard.

W I S T U ....

- dat Hugo Corens, tijdens het souper van de muzikanten, de voorzitter de poets van zijn leven heeft gebakken?

- dat de oefenstonden van de volwassenen echte vrienden-bijeenkomsten zijn waar hard wordt gewerkt, en veel plezier wordt gemaakt?

- dat we bij onze jonge muzikanten een echte muzikale klepper hebben zitten die "Sillentium" speelt om van te snoepen, en we ons afvragen of zo'n uitvoering niet op zijn plaats is bij het Galafeest?

- dat scheef lopen op een recht plaveisel wel het bewijs zou kunnen zijn dat ge in de "Bar" van het Bal van de Erevoorzitters hebt gezeten?

- dat de vakantietijd het werkseizoen moet voorbereiden en er dus op secretariaat en bij de comité's niet uitsluitend mag gerust worden?

- dat Karel Van Damme nen ouwe taaie is die nog veel jongeren verlegen maakt?

- dat we heel veel voor koekskens horen wedden, maar dat we'r nooit een zien uitbetalen?

- dat de turnzaal in een fris kleedje steekt en het Familiacomité hiervoor onze Erevoorzitter heel dankbaar mag zijn....en wij ook?

- dat dit de laatste regel is van onze jaargang 13 en er geen plaats meer is om de inhoud te geven?